

Bilag 5.

Invalidforsikringsretten.

Den. 14. Marts 1927.

Ved en med det høje Ministeriums Paategning af 10. d. M. hertil oversendt Afskrift af Skrivelse af 9. s. M. fra Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Invalidforsikring har Ministeriet udbedt sig en Udtalelse fra Retten angaaende et af nævnte Udvalg rejst Spørgsmaal om, hvor mange blandt Invaliditetsforsikrede der har en Invaliditetsgrad paa 90 à 100 pCt.

I denne Anledning skal man herved meddele, at det paagældende Spørgsmaal ikke med tilstrækkelig Sikkerhed vil kunne besvares paa Grundlag af de af Retten afgjorte Sager, idet langt det overvejende Antal af Erklæringer i disse alene tager Sigte paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Erhvervsevnen er nedsat „til $\frac{1}{3}$ eller derunder“, saaledes at der ikke foreligger Udtalelse om, hvor langt Erhvervsevnen eventuelt er nedsat under Trediedelsgrænsen, og ej heller af Retten foretages nogen Vurdering i saa Henseende.

Rent skønmæssigt vil man dog kunne regne med, at Antallet af 90—100 pCt. Invalidiser ikke er helt ringe blandt de forsikrede, hvis Erhvervsevne skønnes nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, idet man er i Besiddelse af en Opgørelse for 1926, hvorefter ca. 800 af ca. 5 100 af disse forsikrede, da Retten traf sin Afgørelse, opholdt sig paa Hospitaler, Sanatorier, Stiftelser og lignende og derfor maa formodes paa det paagældende Tidspunkt at have været praktisk taget helt arbejdsudygtige, hvorved dog bemærkes, at man ganske savner Materiale til at bedømme, om Forholdene for disse forsikredes Vedkommende nu er saaledes forandrede, at deres Erhvervsevne er forøget. Foruden de her omhandlede Personer findes der forsikrede, der maa skønnes at være næsten helt hjælpeløse, og som faar den fornødne Pleje og Pasning i deres Hjem, hos Slægtninge eller andetsteds udenfor Hospital og lignende.

(sign.) J. A. Berner,
kst.

Ministeriet for Sundhedsvæsen.